

udov voljenih v občnem zboru okrajne skupine. Njo zastopa na zunaj načelnik skupine, isti skliče nje seje in vodi le-te na podlagi upravnega reda, ki ga izdelata dež. odbor. O vsaki seji in o vsakem zboru se napravi zapisnik. Vsa pisma okr. komisije in okr. skupine podpisuje načelnik. Ako je načelnik zadržan, pa je to dolžnost njegovega namestnika. Kmetijske okrajne komisije dajo na zahotevanje cesarskih in samoupravnih okrajnih uradov le-tem strokovjaški svet in so tudi dolžne dati svoje presodbe, ako zahoteva od njih tako osrednji odbor ali katera izmed drugih uradnih. Ako tjerja kateri urad, naj se stvar, o kateri je že dana presodba, spravi pred občni zbor skupine, tedaj mora načelnik to tudi storiti. V delokrog okr. komisij spada nadalje to, da stavijo same predloge o kmetijskih in gozdarskih rečeh v občnem zboru okr. skupine, da delajo na pospeševanje kmetijstva in gozdarstva ter sklicujejo kmetijska zborovanja v okraji, da se posvetuje v njih o krajevnih kmetijskih vprašanjih in poučevanju pridelovalcev. Kmetijske okrajne komisije so dolžne brez pogoja izvrševati naročila dež. odbora, oziroma dež. kmetijskega urada.

„Zbor odposlancev“ (Občni zbor) obstoji iz udov dež. kmetijskega sveta, načelnikov in enega odposlanca izmed vsake kmetijske okr. skupine ter se snide vsako leto najmanj enkrat v Gradci na klic predsedništva dež. kmetijskega sveta. Le-ta more sklepati, ako je več, kakor polovica okr. skupin zastopanih, bodi že po načelniku, bodi po odposlancih, tedaj vsaj po enem zastopniku. Na zahotevanje vlade ali dež. odbora, kakor tudi po sklepu dež. kmetijskega sveta, slednjič na željo vsaj 10 okrajnih skupin sklicati je občni zbor po predsedništvu dež. kmetijskega sveta izredna seja. V delokrog zbora odposlancev spadajo vsa vprašanja v kmetijskih in gozdarskih stvaréh, posebno pa to, da dajo svoje presodbo o vprašanjih, katero stavi vlada, dež. odbor ali dež. kmetijski svet; samostalni predlogi, ki jih stavi o enacih rečeh kaka okr. skupina ali tudi posamezni ud, vendar morajo se zadnji osem dni pred zborovanjem naznaniti dež. kmetijskemu svetu; volitev 12 članov v dež. kmetijski svet na 6 let. Pri tej volitvi ni treba zboru odposlancev onih 12 členov vzeti iz svoje srede. Upravni red za zbor odposlancev odloči dež. odbor v soglasji z vlado. (Konec prih.)

Trgatev v Slavonskih gorinah l. 1891.

Prav po evangelijski priliki ti stojijo v Slavoniji že na vse zgodaj delavci s košarami, kodunjami, vedricami in drugimi posodami na določenih krajih, da si jih vinogradnik zamore najeti, kolikor jih potrebuje. Za trgatev ali

„berbo“ izbere si gospodar za „berače“ le one delavce, ki so mu med letom pridno dohajali vinograd obdelovat. Na 6—7 trgačev najme si po dva krepka fanta (momaka) za „čabraša“. Njujin posel bode nabrano grozdje v nastavljenih kiblah (čabrih) že naproti z rogljačami in pehavniki dručkati in mečkati, potem pa to zmes (združkanje ali zdrozgalico) v tam pripravljene sode zlivati ali pa h kleti nositi in v tam stojelo kad spravljati. Naših brent (put) tam ne poznajo. Čabraša nosita svoj „čabar“ (kiblo) na drogu, kakor sta oglednika prinesla orjaški grozd iz obljubljenega dežele v arabsko puščavo. A ta „čabar“ meri k večemu do 30 bokalov, tako da naša čabraša, kakor se mi zdi, premalo peze čutita. Vendar plače služita čabraša na den po 80 kr., berači pa le po 40 kr. Najboljšo a tudi najtežavnejšo službo ima pa „gazač“, ki služi po 1 gld. na den, ter dobiva „rakije“ (žganjice) ali pa vina, kolikorkrat le za-njo prosi. Da pri tem ne pozabi na sam sebe, smeš mi verjeti. Ima pa gazeč res čudno delo. Poleg velike kadi, v katero voznik vozi, čabraši (naši brentači) pa nosijo zmečkano grozdje, stoji manjša kad, kižima dvojni pod ali dvojno dno. Zgornje dno, ki leži nad kadnim čepom ali jedno podlan nad spodnjim podom, je navrtano in luknjičasto, spodnji pod pa je seveda dobro zadelan. Med tema dnoma nabira se mošt, katerega je gazeč (teptač) iz grozdja izmečkal. Vedi, da stiskalnic ali preš pred desetimi leti tam doli še celo niso poznali. Naš gospod doktor so si bili sicer pred par leti dali napraviti leseno prešo, ki jim pa slabo sestavljena, nikakor ni mogla dobro služiti. Letos kupili so si na Zagrebški razstavi železno stiskalnico najnovejše iznajdbe (za 120 gld.) a ker je fabrikant pred sklepom „izložbe“ ni mogel oddati, spravljali so grozdje to leto še po tem-le starem slavonskem načinu. Gazeč z zavihanimi bregešami držal je v svoji kadi vrečo (žakelj), v kakoršnem trgoveci kavo dobivajo, nastavljen. V njo (vrečo) vsipal mu je viničar, ki je poslovodja pri tem delu, z vedrico dručkanega (mečkanega) grozdja, zajetega iz poleg stoječe kadi. Gazeč zdaj zavije do polovice z zdrozgalnico napolnjeno vrečo, ter začne po njej z vso silo skakati, tako da sladek mošt glasno curlja skoz luknjičasto dno v spodnji oddelek te kadi, odkodar se je takoj spodlival v velike sode. Ko se je vsopihanemu gazeču zdelo grozdje v vreči dovolj preteptano ali zgaženo, stisnil je spodnji konec vreče z nogami (s stopali), z rokami je pa mastno vrečo sukala in ožemaval, kolikor je vedel in znal. Na to stresel je tako „oprešano“ grozdje v tretjo, največo kad ter si je dal vrečo vnovič z grozdem iz prve kadi do pol napolniti. Tako ti je šlo ves dragi dan. (Konec prih.)